

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **R.M.**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 25 lipca 2018 r.

na posiedzeniu zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego

V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.

z dnia 27 kwietnia 2018 r., sygn. akt V WKK [...]/18

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt V Ka [...]/17

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 31 marca 2017 r., sygn. akt II K [...]/12

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Przewodniczący V Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. zarządzeniem z dnia 27 kwietnia 2018 r., sygn. akt V WKK [...]/18, odmówił skazanemu R.M. przyjęcia własnoręcznej kasacji od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt V Ka [...]/17, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 31 marca 2017 r., sygn. akt II K [...]/12. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że skazany nie usunął braku formalnego własnoręcznie sporządzonej kasacji poprzez przedłożenie kasacji sporządzonej i podpisanej przez adwokata lub radcę prawnego, pomimo, że

został skutecznie wezwany do usunięcia tego formalnego braku. Skazany nie podjął skierowanego do niego pisma, pomimo jego dwukrotnego awizowania.

Na zarządzenie powyższe skazany (któremu odpis tego orzeczenia doręczono 7 maja 2018 r.) wniósł pismo procesowe, które zatytułował: „wniosek o wyznaczenie adwokata z urzędu i inne wnioski”. W piśmie tym skazany wniósł o: wyznaczenie mu adwokata z urzędu do sporządzenia: zażalenia na zarządzenie z dnia 27 kwietnia 2018 r. w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji złożonej przez skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 grudnia 2017 r., sygn. akt V Ka [...] /17, wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych tej kasacji, sporządzenia przez obrońcę z urzędu kasacji, zwolnienia go od opłaty sądowej od kasacji oraz wstrzymania wykonania wyroku wydanego w niniejszej sprawie do chwili rozpoznania kasacji.

W uzasadnieniu tego pisma skazany przytoczył okoliczności, które – według jego oceny – „stanowią podstawę do przywrócenia terminu”, a nadto opisał swoją sytuację rodzinną i majątkową. W konkluzji wniósł o wyznaczenie z urzędu adwokata do sporządzenia i wniesienia „pism i wniosków” wskazanych w petitum pisma. Nadto wniósł także o uczynienie zadość jego konstytucyjnemu prawu do obrony i rozpatrzenie wniesionej przez niego kasacji. Pismo to, zarządzeniem z dnia 23 maja 2018 r., zostało potraktowane jako zażalenie na przywołane na wstępie zarządzenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że zaskarżone nim zarządzenie wydano zgodnie z obowiązującymi przepisami regulującymi postępowanie kasacyjne, w tym z art. 526 § 2 k.p.k. przewidującym wymóg sporządzenia i podpisania kasacji – o ile nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka – przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Kasacja sporządzona i podpisana przez skazanego oraz przez niego wniesiona do Sądu Okręgowego w P. w dniu 22 lutego 2018 r. jednoznacznie tego wymogu nie respektuje, stąd zasadnie skazany (w oparciu o treść art. 120 § 1 i § 2 k.p.k.), został wezwany do usunięcia tego braku formalnego kasacji. Z uwagi na to, iż w zakreślonym terminie tego nie

uczynił, trafnie – w oparciu o wskazane w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia przepisy – odmówiono mu przyjęcia tej kasacji. Poprawnie bowiem (w oparciu o jedynie wówczas dostępne dane dotyczące doręczenia skazanemu tegoż wezwania do usunięcia braków) uznano wysłane pod wskazany przez samego skazanego adres pismo, wzywające go do usunięcia braków, za doręczone z dniem 21 marca 2018 r. Skazany – pomimo dwukrotnego awizowania – nie podjął tego pisma, co uzasadniało zastosowanie art. 139 § 1 k.p.k., a w konsekwencji także wydanie zaskarżonego zarządzenia. Skazany w rozpoznawanym zażaleniu – w istocie – nie podważa zasadności tej decyzji w oparciu o obowiązujące regulacje prawne i żadnych konkretnych zarzutów odnośnie jej nie formułuje. W przedmiotowym piśmie domaga się przede wszystkim wyznaczenia mu obrońcy z urzędu, a także przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych wniesionej przez niego kasacji. W tej zaistniałej sytuacji, te zgłoszone przez skazanego w owym piśmie potraktowanym jako zażalenie, wnioski przywołane powyżej, powinny być przez Sąd Okręgowy w P. rozpatrzone. W przypadku (ewentualnego) uznania ich trafności i przywrócenia terminu do usunięcia braku kasacji oraz usunięcia owego braku formalnego kasacji, powstaną warunki do możliwości reasumpcji zaskarżonego zarządzenia. Niemniej jednak raz jeszcze podkreślić należy, że Sąd Najwyższy – w niniejszym odwoławczym postępowaniu – był obligowany jedynie do sprawdzenia zasadności przedmiotowego zarządzenia w oparciu o regulacje prawne w tej mierze obowiązujące i stan faktyczny zaistniały w momencie jego wydania. Dokonana – w tym zakresie - kontrola instancyjna zaskarżonego zarządzenia wykazała jego trafność. Przeprowadzenie przez Sąd Okręgowy postępowania w *przedmiocie* zgłaszanych przez skazanego wspomnianych wniosków i zweryfikowanie zasadności oraz znaczenia powołanych przez niego okoliczności, bądź to wykaże niesłuszność tychże wniosków skazanego, a tym samym i brak podstaw do zmiany wyrażonego w zaskarżonym zarządzeniu stanowiska, bądź też przeciwnie, wykazując słuszność tych żądań doprowadzi do potrzeby dokonania takiej zmiany.

W tym stanie rzeczy zażalenie jest niezasadne.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

at